

Ha velem találkozol

Bauer Irén

*Volt egyszer egy leány,
aki azt akarta,
ne essen az eső,
ne zúgjon a motor,
ne fújjon a szél.*

*A másik, ha vert a zápor
elázott, mert esernyőjét
másnak adta,
a motorzúgást fel se vette,
pedig nem volt motorja
és fázott, ha fújt a szél.*

*Az egyiket nagyon szerették,
a másikat le se köpték.*

*Gondold meg, melyikkel állsz szóba,
ha velem találkozol.*

Szlovénia 1939

Vörös vers

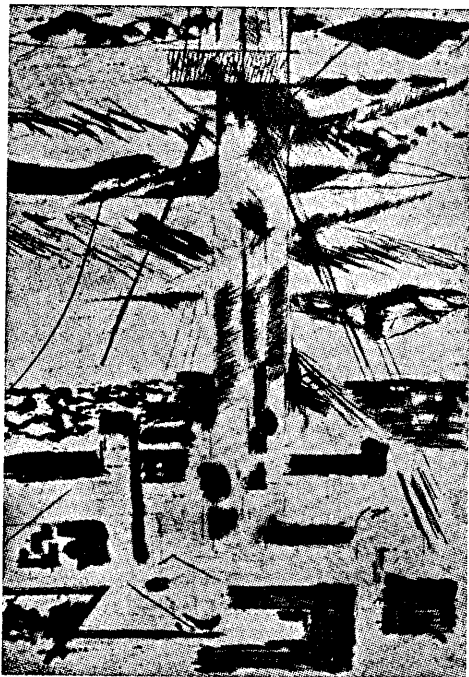
Bauer Irén

Nem a szivárvány színeiből választottam ezt a verset. Sírás sír bennem és annyira kikiváncozik, mint anyjából a zsenge, vörshúsú gyerek mielőtt kékre hülne. Túl sok a kék, sok a kék szó is, amit vágóhídra vittél a sok csöpp piros vérért. Most nyomukban könny pereg, terjed, mint a fény, hogy a világosság tengerébe érjen. Hová jut az, akiben a sírás sír?

Nekem, így, könnyesen is itt a helyem, mert van egy álmom, és mert csöndesen tudok szólni azokhoz is, akik mindig kiáltnak. Csöndesen szólok, hogy ne azok halljanak meg, akiknek mindig igazuk van.

Én nem verekszem már csak a magam igazáért, mert a vörös vers meleget áraszt, ha távolságot tudsz tartani és nem azért ölöd bennem a szót, hogy sírni láss.

Noviszád, 1959

Plotrowicz Edmund (Lengyelország):

Hajón, 1958